

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

19 OCTOBER 1950.

19 OCTOBRE 1950.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen.

PROJET DE LOI

modifiant la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE HEER MAJOR.

AMENDEMENTS PRÉSENTÉS PAR M. MAJOR.

Eerste artikel.

Het eerste artikel van het ontwerp vervangen door volgende tekst :

« Artikel 2 van de wet betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen wordt door volgende bepaling vervangen :

Article premier.

Remplacer l'article premier du projet par le texte suivant :

« L'article 2 de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, est remplacé par la disposition suivante :

Art. 2.

» § 1. Wanneer het ongeval een tijdelijke volkomen ongeschiktheid tot werken heeft veroorzaakt, heeft het slachtoffer, met ingang van de dag volgende op het begin van de uit het ongeval voortvloeiende ongeschiktheid tot werken, recht op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 100 % van de gemiddelde dagelijkse bezoldiging.

» § 2. Betreft het een tijdelijke ongeschiktheid die gedeeltelijk is of wordt, dan moet deze vergoeding even hoog zijn als het verschil tussen de bezoldiging van het slachtoffer vóór het ongeval en deze die het kan verdienen, alvorens geheel hersteld te zijn.

» § 3. Indien de ongeschiktheid bestendig is of wordt, wordt de tijdelijke vergoeding, met ingang van de dag waarop de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont, vervangen door een jaarlijkse vergoeding, *berekend volgens de basisbezoldiging* en bepaald naar de graad van ongeschiktheid, zoals vermeld in de twee voorgaande leden. Dit vertrekpunt wordt vastgesteld, hetzij bij overeenkomst van de partijen, hetzij bij een eindvonnis.

» § 4. Wat de zwaar gekwetsten betreft, wier toestand volstrekt de geregelde hulp van een ander persoon vergt,

Art. 2.

» § 1. Lorsque l'accident a été la cause d'une incapacité temporaire totale de travail, la victime a droit, à partir du jour qui suit celui du début de l'incapacité résultant de l'accident, à une indemnité journalière égale à 100 % de la rémunération quotidienne moyenne.

» § 2. Si l'incapacité temporaire est ou devient partielle, cette indemnité doit être aussi élevée que la différence entre la rémunération de la victime antérieurement à l'accident et celle qu'elle peut gagner avant d'être complètement rétablie.

» § 3. Si l'incapacité est ou devient permanente, l'indemnité temporaire est remplacée, à dater du jour où l'incapacité présente un caractère permanent, par une allocation annuelle *calculée d'après la rémunération de base* et déterminée d'après le degré d'incapacité comme il a été dit aux deux alinéas qui précèdent. Ce point de départ est constaté, soit par accord des parties, soit par un jugement définitif.

» § 4. En ce qui concerne les grands blessés, dont l'état nécessite absolument et normalement l'assistance d'une

Zie :

174 : Wetsontwerp.

218 en 225 : Amendementen.

Voir :

174 : Projet de loi.

218 et 225 : Amendements.

zal de rechter de jaarlijkse uitkering op een hoger peil brengen dan dit voorzien bij de voorgaande paragraaf. Dit peil mag echter 150 % niet overschrijden.

» Bij het verstrijken van de bij artikel 28 bepaalde herzieningstermijn, wordt de jaarlijkse uitkering vervangen door een lijfrente. »

VERANTWOORDING.

De stellers van deze tekst werden geleid door de bezorgdheid om billijk te wezen en door het verlangen zo volmaakt mogelijke sociale gerechtigheid tot stand te brengen. Het is daarom voor de gemeenschap een plicht al diegenen die, nadat zij hun leven ten dienste hebben gesteld van de gemeenschap en zich door een arbeidsongeval in de onmogelijkheid bevinden hun taak in dezelfde bezoldigingsvoorwaarden als voorheen te volbrengen, geheel te haren laste te nemen en een vergoeding uit te betalen voor het loqnvverlies.

Art. 1bis.

Na het artikel één van het ontwerp een artikel 1bis inlassen, luidend als volgt :

« In het 7e lid van artikel 3 van bovenvermelde wet wordt de laatste zin vervangen door de volgende tekst :

» De honoraria worden ten belope van 90 % door de werkgever en ten belope van 10 % door de werknemer gedragen. »

VERANTWOORDING.

De bedoeling is, het grootste gedeelte van de honoraria ten laste te leggen van de werkgever omdat het principe der vrije keuze van dokter en hospitalisatie-inrichting voor de arbeider, door het bestaan van lid 2 van artikel 3 niet kan geëerbiedigd worden. Het amendement heeft aldus ook tot doel de arbeiders, slachtoffers van een ongeval, te ontlasten van financiële inspanningen, wanneer zij, wantrouwend staande tegenover de inrichting waar zij zijn opgenomen, een dokter hunner keuze bij de heekkundige bewerkingen willen hebben.

Art. 2.

Artikel 2 van het ontwerp aanvullen als volgt :

« Artikel 4, 2°, van bovenvermelde wet wordt vervangen door volgende tekst :

Art. 4, 2° A.

» Aan de niet uit de echt, noch van tafel en bed gescheiden echtgenoot, op voorwaarde dat het huwelijk vóór het ongeval is voltrokken, een lijfrente waarvan het bedrag berekend wordt op basis van 30 % van de jaarlijkse bezoldiging van het slachtoffer.

Art. 4, 2° B.

» Aan de wettige kinderen, geboren of verwekt vóór het ongeval, en aan de onechte vóór het ongeval erkende kinderen, wier vader of moeder overleden is, en voor zoverre de ene en de andere minder dan 18 jaar oud zijn, een tijdelijke lijfrente tot hun 21 jaar, ten bate van elk kind, gelijk aan 30 % van de jaarlijkse bezoldiging, zonder dat het totaal 60 % van gezegd loon mag overschrijden. Ingeval één der begunstigde kinderen later komt te overlijden wordt zijn aandeel in de vergoeding gevoegd bij dit van zijn broeders en zusters in leven.

» Aan de kinderen die onder dezelfde voorwaarden verkeren, wier vader en moeder overleden zijn en aan de onechte kinderen, niet erkend door de door een arbeidsongeval getroffen moeder, is tot hun 21 jaar een tijdelijke lijfrente verschuldigd, gelijk aan 80 % van de jaarlijkse bezoldiging. Ingeval één der begunstigde kinderen, later komt te overlijden, wordt zijn aandeel in de vergoeding gevoegd bij dit van zijn broeders en zusters in leven.

autre personne, le juge porte l'allocation annuelle à un niveau supérieur à celui prévu au paragraphe précédent. Toutefois, ce niveau ne peut dépasser 150 %.

« A l'expiration du délai de revision fixé par l'article 28, l'allocation annuelle est remplacée par une rente viagère. »

NOTE JUSTIFICATIVE.

Les auteurs de ce texte se sont inspirés d'un souci d'équité et du désir de réaliser une justice sociale aussi parfaite que possible. C'est pourquoi la communauté a le devoir de prendre entièrement à sa charge, en leur payant une indemnité compensatoire du manque à gagner, tous ceux qui, après avoir mis leur vie au service de la communauté, se trouvent, en raison d'un accident du travail, dans l'impossibilité d'accomplir leur tâche dans les mêmes conditions de rémunération qu'autrefois.

Art. 1bis.

Après l'article premier du projet, insérer un article 1bis rédigé comme suit :

« A l'alinéa 7 de l'article 3 de la loi précitée, la dernière phrase est remplacée par le texte suivant :

» Les honoraires seront supportés pour 90 % par l'employeur et pour 10 % par le travailleur. »

NOTE JUSTIFICATIVE.

L'intention est de mettre la plus grande partie des honoraires aux charges de l'employeur, parce que le principe du libre choix du docteur et de l'établissement hospitalier par le travailleur ne peut être respecté, en raison de l'alinéa 2 de l'article 3. L'amendement a donc aussi pour but de décharger d'efforts pécuniaires les travailleurs victimes d'accident, dans le cas où, n'ayant pas entière confiance dans l'établissement qui les accueille, ils veulent avoir un docteur de leur choix pour assister aux opérations chirurgicales.

Art. 2.

L'article 2 du projet est complété comme suit :

« L'article 4, 2°, de la loi précitée est remplacé par le texte suivant :

Art. 4, 2° A.

» Au conjoint non divorcé ni séparé de corps, à la condition que le mariage soit antérieur à l'accident, une rente viagère dont le montant est calculé sur la base de 30 % de la rémunération annuelle de la victime.

Art. 4, 2° B.

» Aux enfants légitimes nés ou conçus avant l'accident et aux enfants naturels reconnus avant l'accident, orphelins de père ou de mère, et pour autant que les uns et les autres soient âgés de moins de 18 ans, une rente viagère temporaire jusque 21 ans, au bénéfice de chaque enfant, égale à 30 % de la rémunération annuelle, sans que l'ensemble puisse dépasser 60 % dudit salaire. Si l'un des enfants bénéficiaires vient à décéder ultérieurement, sa part d'allocation est jointe à celle de ses frères et sœurs en vie.

» Aux enfants répondant aux mêmes conditions, orphelins de père et de mère et aux enfants naturels non reconnus par la mère victime d'un accident du travail, il est dû jusque 21 ans une rente viagère temporaire égale à 80 % de la rémunération annuelle. Si l'un des enfants bénéficiaires vient à décéder ultérieurement, sa part d'allocation est jointe à celle de ses frères et sœurs en vie.

Art. 4, 2° C.

» Het eerste en tweede lid wordt vervangen door volgende tekst :

» Aan de vader en de moeder van het slachtoffer, hetzij een wettig, hetzij een vóór het ongeval erkend kind, en voor zoverre het slachtoffer noch echtgenoot, noch gerechtigde kinderen achterlaat, een lijfrente gelijk aan 20 % van de jaarlijkse bezoldiging voor elk van de rechthebbenden; indien één van deze laatsten gestorven is, of naderhand komt te overlijden, wordt zijn rente-aandeel bij dit van de overlevende gevoegd. Onder dezelfde voorwaarden heeft de moeder van het niet erkend, maar door haar niet verlaten kind, recht op een rente berekend op basis van 20 % van de jaarlijkse bezoldiging.

» Nochtans, ingeval het slachtoffer een echtgenoot zonder kinderen nalaat, wordt aan de bij het vorig lid bedoelde rechthebbenden een rente toegekend, berekend op het bedrag van 15 % voor ieder beneficiant; indien één van deze laatsten gestorven is, of naderhand komt te overlijden, wordt zijn rente-aandeel bij dit van de overlevende gevoegd.

Art. 4, 2°, D.

» In het eerste en tweede lid worden de woorden « 18 jaar » vervangen door de woorden « 21 jaar » en de woorden « 15 % » door de woorden « 30 % ».

Art. 4, 2°, E.

» Eerste lid: de woorden « 18 jaar » vervangen door « 21 jaar ».

» Het tweede lid wordt vervangen door volgende tekst :

» De rechtstreekse bloedverwanten, in de opgaande linie, van het slachtoffer, dat noch echtgenoot, noch rechthebbende kinderen achterlaat, hebben ambtshalve recht op de vergoedingen.

» De andere bloedverwanten in de opgaande linie, broeders en zusters evenals de kleinkinderen, kunnen ze slechts genieten, op voorwaarde dat zij rechtstreeks uit de bezoldiging van het slachtoffer voordeel trokken. Zij worden in dit opzicht van alle bewijs vrijgesteld, indien zij onder hetzelfde dak leven als het slachtoffer. »

VERANTWOORDING.

De nieuwe bepalingen van artikel 4 die wij hebben voorgesteld, schaffen de voorwaarden af die door de huidige wetgeving worden gesteld in verband met de leeftijd van het slachtoffer en van de rechthebbenden voor de vaststelling van de aan deze laatsten toegekende rente. Wij hebben deze amendementen voorgesteld omdat wij van oordeel zijn dat de plicht van erkentelijkheid die de Natie tegenover het slachtoffer van een arbeidsongeval op zich heeft genomen, eveneens geldt ten opzichte van zijn naaste bloedverwanten.

Art. 3bis.

Na artikel 3 van het ontwerp, een artikel 3bis inlassen, luidend als volgt :

« Na lid 3 van artikel 6 van bovenvermelde wet de volgende bepaling inlassen :

» Voor toepassing van de bepalingen van dit lid zal voor de bedrijven als havens, scheepsherstellers, bouw, laden en lossen, de normale jaarlijkse arbeidsduur niet minder mogen bedragen dan 280 dagen. »

VERANTWOORDING.

Dit amendement heeft tot doel voor de arbeiders werkzaam in de bedrijven bedoeld in lid 3 van artikel 6 een normaal basisloon vast te stellen in geval van arbeidsongeval.

Art. 4, 2° C.

» Les alinéas 1 et 2 sont remplacés par le texte ci-après :

» Aux père et mère de la victime, enfant légitime ou reconnu avant l'accident, et pour autant que la victime ne laisse ni conjoint, ni enfants bénéficiaires, une rente viagère égale à 20 % de la rémunération annuelle pour chacun des ayants droit; si l'un de ceux-ci est décédé, ou vient à décéder ultérieurement, sa part de rente est jointe à celle des survivants. Sous les mêmes conditions, la mère de l'enfant naturel non reconnu mais non abandonné par elle, a droit à une rente calculée sur la base de 20 % de la rémunération annuelle.

» Toutefois, dans le cas où la victime laisse un conjoint sans enfants, il est attribué aux ayants droit visés à l'alinéa précédent une rente calculée sur le taux de 15 % pour chaque bénéficiaire; si l'un de ceux-ci est décédé, ou vient à décéder ultérieurement, sa part de rente est jointe à celle des survivants.

Art. 4, 2°, D.

» Aux premier et deuxième alinéas, les mots « 18 ans » sont remplacés par les mots « 21 ans » et les mots « 15 % » par les mots « 30 % ».

Art. 4, 2°, E.

» Au premier alinéa, les mots « 18 ans » sont remplacés par les mots « 21 ans ».

» Le deuxième alinéa est remplacé par le texte ci-après :

» Les ascendants directs de la victime qui ne laisse ni conjoint, ni enfants ayants droit, ont d'office droit aux indemnités.

» Les autres ascendants, frères et sœurs, ainsi que petits-enfants ne peuvent en bénéficier qu'à la condition d'avoir profité directement de la rémunération de la victime. Ils sont dispensés de toute preuve à cet égard, s'ils vivent sous le même toit que la victime. »

NOTE JUSTIFICATIVE.

Les dispositions nouvelles de l'article 4 que nous avons proposées font abstraction des conditions posées par la législation actuelle quant à l'âge de la victime et des ayants droit pour la fixation de la rente accordée à ces derniers. Nous avons proposé ces amendements parce que nous estimons que la dette de reconnaissance contractée par la Nation à l'égard de la victime d'un accident du travail l'est aussi à l'égard de ses proches.

Art. 3bis.

Après l'article 3 du projet, insérer un article 3bis rédigé comme suit :

« Il est inséré la disposition suivante après l'alinéa 3 de l'article 6 de la loi précitée :

» Pour l'application des dispositions de cet alinéa, la durée normale annuelle du travail dans les entreprises telles que ports, chantiers navals de réparation, de construction, chargement et déchargement, ne peut être inférieure à 280 jours. »

NOTE JUSTIFICATIVE.

Cet amendement a pour but de déterminer un salaire de base normal en cas d'accident de travail, pour les entreprises visées à l'alinéa 3 de l'article 6.

Art. 5bis.

Na artikel 5 van het ontwerp, een artikel 5bis inlassen, luidend als volgt :

« Artikel 6, lid 9, van bovenvermelde wet wordt weggelaten en vervangen door de volgende tekst :

» Wanneer ingevolge ziekte, oproeping of wederoproeping onder de wapens, staking of elke andere gerechtvaardigde werkloosheid, de werknemer zijn prestaties gedurende het gehele jaar niet heeft kunnen verrichten, wordt de in aanmerking te nemen bezoldiging vertegenwoordigd door het totaal van de door belanghebbende tijdens het beschouwde jaar gewonnen lonen, vermeerderd met een hypothetische bezoldiging die betrekking heeft op de hoger bedoelde werkloosheidsdagen.

» Deze hypothetische bezoldiging is gelijk aan het product van de vermenigvuldiging van de gemiddelde dagelijkse bezoldiging van de belanghebbende met het aantal werkloosheidsdagen. De gemiddelde dagelijkse bezoldiging wordt berekend door het totaal van de effectief gewonnen bezoldiging te delen door het aantal werkelijk gpresteerde dagen. »

VERANTWOORDING.

Dit amendement heeft tot doel enerzijds, eenheid te brengen in een niet eensgezinde rechtspraak, anderzijds, een betere vaststelling te geven van de hypothetische bezoldiging zodanig dat de arbeiders, slachtoffers van een arbeidsongeval, geen nadeel ondervinden in de vaststelling van het basisloon.

Art. 6.

Artikel 6 van het ontwerp als volgt wijzigen :

« De laatste zin van artikel 19, lid 5, van de hogervermelde wet wordt vervangen door volgende tekst :

» In geval van invaliditeit, zal die quotiteit 100 en 150 % zijn, volgens dat bij de regeling de forfaitaire vergoeding van lid 1, 2 of 3, en lid 4 van artikel 2 werd toegepast. In geval van overlijden, zal die quotiteit 100 % bedragen. »

VERANTWOORDING.

Dit amendement heeft voor doel de quotiteiten bij artikel 19 van de wet voorzien, in overeenstemming te brengen met de nieuwe bedragen van vergoeding voorgesteld bij onze amendementen bij artikel één van het wetsontwerp.

Art. 9.

Artikel 9 van het ontwerp : de woorden « 15 % te boven gaat » vervangen door « 25 % te boven gaat ».

Art. 9bis.

Een artikel 9bis inlassen hetwelk luidt als volgt :

« § 1. Artikel 3, leden 2 en 3 van de wet van 30 December 1929 op de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden, gewijzigd door de wet van 6 Januari 1934, en door de besluitwet van 28 Februari 1947, worden vervangen door volgende bepalingen :

» Art. 3, lid. 2. — Wanneer het ongeval een tijdelijke volkomen ongeschiktheid tot werken heeft veroorzaakt, heeft het slachtoffer recht op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 100 % van de gemiddelde dagelijkse bezoldiging, of

Art. 5bis.

Après l'article 5 du projet, insérer un article 5bis rédigé comme suit :

« L'article 6, alinéa 9, de la loi précitée est supprimé et remplacé par le texte ci-après :

» Lorsqu'en raison de maladie, d'appel ou de rappel sous les armes, de grève ou de tout autre chômage justifié, l'employeur n'a pu effectuer ses prestations pendant toute l'année, la rémunération à prendre en considération est représentée par l'ensemble des salaires acquis au cours de l'année considérée, majorée d'une rémunération hypothétique afférente aux journées de chômage ci-dessus visées.

» Cette rémunération hypothétique est égale au produit de la multiplication de la rémunération journalière moyenne de l'intéressé par le nombre des journées de chômage. La rémunération journalière moyenne est obtenue en divisant l'ensemble de la rémunération effectivement acquise par le nombre de journées de travail effectif. »

NOTE JUSTIFICATIVE.

Cet amendement vise, d'une part, à unifier une jurisprudence qui n'est pas unanime, d'autre part, à permettre une meilleure définition de la rémunération hypothétique, de telle sorte que les travailleurs victimes d'un accident du travail ne soient aucunement lésés dans la détermination du salaire de base.

Art. 6.

L'article 6 du projet est modifié comme suit :

« La dernière phrase de l'article 19, alinéa 5, de la loi précitée est remplacée par le texte ci-dessous :

» En cas d'invalidité, cette quotité sera de 100 et 150 % selon qu'il a été fait application dans le règlement de l'indemnité forfaitaire de l'alinéa 1er, 2 ou 3, et de l'alinéa 4 de l'article 2. En cas de décès, la quotité sera de 100 %. »

NOTE JUSTIFICATIVE.

Cet amendement a pour but de mettre les quotités prévues à l'article 19 de la loi, en concordance avec les nouveaux taux d'indemnité proposés dans notre amendement à l'article premier du projet de loi.

Art. 9.

A l'article 9 du projet, les mots « dépasse 15 % » sont remplacés par les mots « dépasse 25 % ».

Art. 9bis.

Insérer un article 9bis rédigé comme suit :

« § 1. Les alinéas 2, 3 de l'article 3 de la loi du 30 décembre 1929 sur la réparation des accidents du travail survenus aux gens de mer, modifié par la loi du 6 janvier 1934 et par l'arrêté-loi du 28 février 1947, sont remplacés par les dispositions ci-après :

» Art. 3, alinéa 2. — Lorsque l'accident a été la cause d'une incapacité temporaire totale de travail, la victime a droit, à partir du jour qui suit celui du début de l'incapacité résultant de l'accident, à une indemnité journalière égale à 100 % de la rémunération quotidienne moyenne.

» Art. 3, lid 3. — *Betreft het een tijdelijke ongeschiktheid die gedeeltelijk is of wordt, dan moet deze vergoeding even hoog zijn als het verschil tussen de bezoldiging of van het slachtoffer vóór het ongeval en deze die het kan verdienen, alvorens geheel hersteld te zijn.*

» § 2. Artikel 3, lid 4 van hogergemelde wet wordt weggelaten. »

Art. 9ter.

Een artikel 9ter inlassen luidend als volgt :

« Artikel 3, leden 5 en 6 van de wet van 30 December 1929, gewijzigd door de wet van 6 Januari 1934 en door de besluitwet van 28 Februari 1947, worden vervangen door volgende bepalingen :

» Art. 3, lid 5. — *Indien de ongeschiktheid bestendig is of wordt, wordt de tijdelijke vergoeding, met ingang van de dag waarop de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont, vervangen door een jaarlijkse vergoeding, berekend volgens de basisbezoldiging en bepaald naar de graad van ongeschiktheid, zoals vermeld in de twee voorgaande leden. Dit vertrekpunt wordt vastgesteld, hetzij bij overeenkomst van de partijen, hetzij bij een eindvonnis.*

» Art. 3, lid 6. — *Wat de zwaargewonden betreft, wier toestand volstrekt de geregelde hulp van een ander persoon vergt, zal de rechter de jaarlijkse uitkering op een hoger peil brengen dan dit voorzien bij de voorgaande paragraaf. Dit peil mag echter 150 % niet overschrijden. Bij het verstrijken van de bij artikel 35 bepaalde herzieningstermijn, wordt de jaarlijkse uitkering vervangen door een lijfrente. »*

Art. 9quater.

Een artikel 9quater inlassen luidend als volgt :

§ 1. Het 1° van artikel 5 van de wet van 30 December 1929, gewijzigd door de wet van 6 Januari 1934 en door de besluitwet van 28 Februari 1947, wordt vervangen door volgende tekst :

« Een som voor de begrafenis-kosten, gelijk aan dertig maal het gemiddeld dagloon, en niet lager dan 4,000 frank. Zij wordt aan de persoon die werkelijk de begrafenis-kosten heeft gedragen, uitbetaald. »

§ 2. Het 2° A van hetzelfde artikel wordt vervangen door de volgende tekst :

« Aan de niet uit de echt, noch van tafel en bed gescheiden echtgenoot, op voorwaarde dat het huwelijk vóór het ongeval is voltrokken, een lijfrente waarvan het bedrag berekend wordt op basis van 30 %, van de jaarlijkse bezoldiging van het slachtoffer. »

§ 3. Het 2° B van hetzelfde artikel wordt vervangen door de volgende tekst :

« Aan de wettige kinderen, geboren of verwekt vóór het ongeval, en aan de onechte vóór het ongeval erkende kinderen, wier vader of moeder overleden is, en voor zoverre de ene en de andere minder dan 18 jaar oud zijn, een tijdelijke lijfrente tot hun 21 jaar, ten bate van elk kind, gelijk aan 30 %, van de jaarlijkse bezoldiging, zonder dat het totaal 60 %, van gezegd loon mag overschrijden. Ingeval één der begunstigde kinderen later komt te overlijden wordt zijn aandeel in de vergoeding gevoegd bij dit van zijn broeders en zusters in leven.

» Aan de kinderen die onder dezelfde voorwaarden verkeren, wier vader en moeder overleden zijn en aan de onechte kinderen, niet erkend door de door een arbeids-

» Art. 3, alinéa 3. — *Si l'incapacité temporaire est ou devient partielle, cette indemnité doit être aussi élevée que la différence entre la rémunération de la victime antérieurement à l'accident et celle qu'elle peut gagner avant d'être complètement rétablie.*

» § 2. L'article 3, alinéa 4, de la loi précitée est supprimé. »

Art. 9ter.

Insérer un article 9ter, libellé comme suit :

« Les alinéas 5 et 6 de la loi du 30 décembre 1929, modifiée par la loi du 6 janvier 1934 et par l'arrêté-loi du 28 février 1947 sont remplacés par les dispositions suivantes :

» Art. 3, alinéa 5. — *Si l'incapacité est ou devient permanente, l'indemnité temporaire est remplacée, à dater du jour où l'incapacité présente un caractère permanent, par une allocation annuelle calculée d'après la rémunération de base et déterminée d'après le degré d'incapacité, comme il a été dit aux deux alinéas ci-dessus. Ce point de départ est constaté, soit par accord des parties, soit par un jugement définitif.*

» Art. 3, alinéa 6. — *En ce qui concerne les grands blessés, dont l'état nécessite absolument l'assistance d'une autre personne, le juge porte l'allocation annuelle à un niveau supérieur à celui prévu au paragraphe précédent. Toutefois, ce niveau ne peut dépasser 150 %. A l'expiration du délai de revision fixé par l'article 35, l'allocation annuelle est remplacée par une rente viagère. »*

Art. 9quater.

Insérer un article 9quater, libellé comme suit :

§ 1. Le 1° de l'article 5 de la loi du 30 décembre 1929, modifiée par la loi du 6 janvier 1934 et par l'arrêté-loi du 28 février 1947, est remplacé par le texte suivant :

« Une somme pour frais funéraires, égale à trente fois le salaire quotidien moyen et non inférieure à 4,000 francs. Elle sera payée à la personne ayant effectivement payé les frais funéraires. »

§ 2. Le 2° A du même article est remplacé par le texte suivant :

« Au conjoint non divorcé ni séparé de corps, à la condition que le mariage soit antérieur à l'accident, une rente viagère dont le montant est calculé sur la base de 30 %, de la rémunération annuelle de la victime. »

§ 3. Le 2° B du même article est remplacé par le texte suivant :

« Aux enfants légitimes nés ou conçus avant l'accident et aux enfants naturels reconnus avant l'accident, orphelins de père ou de mère, et pour autant que les uns et les autres soient âgés de moins de 18 ans, une rente viagère temporaire jusque 21 ans, au bénéfice de chaque enfant, égale à 30 %, de la rémunération annuelle, sans que l'ensemble puisse dépasser 60 % dudit salaire. Si l'un des enfants bénéficiaires vient à décéder ultérieurement, sa part d'allocation est jointe à celle de ses frères et sœurs en vie.

» Aux enfants répondant aux mêmes conditions, orphelins de père et de mère et aux enfants naturels non reconnus par la mère victime d'un accident du travail, il est dû jusque

ongeval getroffen moeder, is tot hun 21 jaar een tijdelijke lijfrente verschuldigd, gelijk aan 80 % van de jaarlijkse bezoldiging. Ingeval één der begunstigde kinderen later komt te overlijden, wordt zijn aandeel in de vergoeding gevoegd bij dit van zijn broeders en zusters in leven. »

§ 4. Het eerste en het tweede lid van het 2° C van het zelfde artikel wordt vervangen door de volgende tekst :

« Aan de vader en de moeder van het slachtoffer, hetzij een wettig, hetzij één vóór het ongeval erkend kind, en voor zoverre het slachtoffer noch echtgenoot, noch gerechtigde kinderen achterlaat, een lijfrente gelijk aan 20 % van de jaarlijkse bezoldiging voor elk van de rechthebbenden; indien één van deze laatsten gestorven is, of naderhand komt te overlijden, wordt zijn rente-aandeel bij dit van de overlevende gevoegd. Onder dezelfde voorwaarden heeft de moeder van het niet erkend, maar door haar niet verlaten onecht kind, recht op een rente berekend op basis van 20 % van de jaarlijkse bezoldiging.

» Nochtans, ingeval het slachtoffer een echtgenoot zonder kinderen nalaat, wordt aan de bij het vorig lid bedoelde rechthebbenden een rente toegekend, berekend op het bedrag van 15 % voor ieder beneficiant; indien één van deze laatsten gestorven is, of naderhand komt te overlijden, wordt zijn rente-aandeel bij dit van de overlevende gevoegd. »

§ 5. Het laatste lid van het 2° C van hetzelfde artikel wordt weggelaten.

§ 6. In het eerste en tweede lid van het 2° D van hetzelfde artikel worden de woorden « 18 jaar » vervangen door de woorden « 21 jaar » en de woorden « 15 % » door de woorden « 30 % ».

§ 7. In het eerste lid van het 2° E worden de woorden « 18 jaar » vervangen door « 21 jaar ».

§ 8. Het tweede lid van 2° E van hetzelfde artikel wordt vervangen door volgende tekst :

« De rechtstreekse bloedverwanten, in de opgaande linie, van het slachtoffer, dat noch echtgenoot, noch rechthebbende kinderen achterlaat, hebben ambtshalve recht op de vergoeding.

» De andere bloedverwanten in de opgaande linie, broeders en zusters, evenals de kleinkinderen, kunnen ze slechts genieten, op voorwaarde dat zij rechtstreeks uit de bezoldiging van het slachtoffer voordeel trokken. Zij worden in dit opzicht van alle bewijs vrijgesteld indien zij onder hetzelfde dak leven van het slachtoffer. »

Art. 9quinquies.

Een artikel 9quinquies inlassen, luidend als volgt :

« In artikel 6, lid 3 van de wet van 30 December 1929, gewijzigd door de wet van 6 Januari 1934 en door de besluitwet van 28 Februari 1947, wordt het cijfer « 300 » door dit van « 1,000 » vervangen. »

Art 9sexies.

Een artikel 9sexies inlassen, luidend als volgt :

« In artikel 7, lid 4, van hogergemelde wet wordt het cijfer « 60,000 frank » vervangen door « 120,000 frank ».

21 ans une rente viagère temporaire égale à 80 % de la rémunération annuelle. Si l'un des enfants bénéficiaires vient à décéder ultérieurement, sa part d'allocation est jointe à celle de ses frères et sœurs en vie. »

§ 4. Le premier et le deuxième alinéa du 2° C du même article sont remplacés par le texte suivant :

« Aux père et mère de la victime, enfant légitime ou reconnu avant l'accident, et pour autant que la victime ne laisse ni conjoint, ni enfants bénéficiaires, une rente viagère égale à 20 % de la rémunération annuelle pour chacun des ayants droit; si l'un de ceux-ci est décédé, ou vient à décéder ultérieurement, sa part de rente est jointe à celle des survivants. Sous les mêmes conditions, la mère de l'enfant naturel non reconnu mais non abandonné par elle, a droit à une rente calculée sur la base de 20 % de la rémunération annuelle.

» Toutefois, dans le cas où la victime laisse un conjoint sans enfants, il est attribué aux ayants droit visés à l'alinéa précédent, une rente calculée sur le taux de 15 % pour chaque bénéficiaire; si l'un de ceux-ci est décédé, ou vient à décéder ultérieurement, sa part de rente est jointe à celle des survivants. »

§ 5. Le dernier alinéa du 2° C du même article est supprimé.

§ 6. Aux premier et deuxième alinéas du 2° D, les mots « 18 ans » sont remplacés par les mots « 21 ans », et les mots « 15 % » par les mots « 30 % ».

§ 7. Au premier alinéa du 2° E les mots « 18 ans » sont remplacés par les mots « 21 ans ».

§ 8. Le deuxième alinéa du 2° E du même article est remplacé par le texte ci-après :

« Les ascendants directs de la victime qui ne laisse ni conjoint, ni enfants ayants droit, ont d'office droit aux indemnités.

» Les autres ascendants, frères et sœurs, ainsi que petits-enfants ne peuvent en bénéficier qu'à la condition d'avoir profité directement de la rémunération de la victime. Ils sont dispensés de toute preuve à cet égard, s'ils vivent sous le même toit que la victime. »

Art. 9quinquies.

Insérer un article 9quinquies, rédigé comme suit :

« A l'article 6, alinéa 3, de la loi du 30 décembre 1929, modifiée par la loi du 6 janvier 1934 et l'arrêté-loi du 28 février 1947, le nombre « 300 » est remplacé par le nombre « 1,000 ».

Art. 9sexies.

Insérer un article 9sexies, rédigé comme suit :

« A l'article 7, alinéa 4, de la loi précitée, le nombre « 60,000 francs » est remplacé par « 120,000 francs ».

VERANTWOORDING.

Bij de herziening van de wet van 24 December 1903 hebben wij eveneens gebruikt gemaakt van de gelegenheid de herziening van de wet van 30 December 1929 toepasselijk op de zeelieden, op het voorplan te brengen.

Het ware inderdaad onbillijk dat wijzigingen ten voordele van de slachtoffers vallende onder toepassing van de wet van 24 December 1903, alleen werden aangebracht, zonder dat hetzelfde voordeel werd toegekend aan de slachtoffers vallende onder toepassing van de wet van 30 December 1929. Door onze amendementen hebben wij dezelfde bepalingen voor de zeelieden genomen, zoals wij dat gedaan hadden bij het indienen van onze amendementen op het wetsontwerp handelende over de wijziging van de wet betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen, geregeld door de wet van 24 December 1903.

NOTE JUSTIFICATIVE.

Lors de la revision de la loi du 24 décembre 1903, nous avons également saisi l'occasion de faire mettre à l'ordre du jour la revision de la loi du 30 décembre 1929 applicable aux gens de mer.

Il ne serait, en effet, pas conforme à l'équité que l'on apporte des modifications en faveur des victimes, tombant sous l'application de la loi du 24 décembre 1903 sans accorder le même avantage aux victimes tombant sous l'application de la loi du 30 décembre 1929. Par nos amendements nous avons voulu pour les gens de mer, des mesures identiques à celles que nous avions préconisées lors du dépôt de nos amendements au projet de loi modifiant la loi du 24 décembre 1903 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.